

Vlaams Parlement

Gemengde zitting Commissie Leefmilieu en Openbare Werken van het Vlaamse Parlement. Parlementaire hoorzitting dd 18/11/2004

Tussenkomst Dijkgraaf Eduard Muysoms: Dijkgraaf van de Polder van Willebroek; bestuurslid VVPW (Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen), Voorzitter van de VVPW-werkgroep “Dijken”.

Mijnheer de Voorzitter,
Geachte Vertegenwoordiger van de Minister,
Dames en Heren,

Ik ben Eduard Muysoms en woon te Willebroek.

Reeds **26 jaar ben ik dijkgraaf** van de Polder van Willebroek.

Mijn polder situeert zich in het “waterschap Rivierenland”, waar Rupel, Dijle, Nete en Zenne samenvloeien.

Ik ben vandaag vergezeld door:

- Dhr Luc Van Ootegem, bestuurslid bij de Zwarte-Sluispolder met zetel in het Meetjeslandse Assenede
- Frans Mondelaers, Dijkgraaf van de Polder van Lier
- Paul Cleiren, bestuurslid van de Polder Land van Waas

Een polderbestuur, als openbaar bestuur, organiseert “de ingelanden” in het hen door de Regering aangewezen werkgebied. Een polderbestuur heeft de specifieke taak te waken over “de belangen van de mensen achter de dijken” in relatie tot het water en het waterbeheer.

De Vlaamse polderbesturen en wateringbesturen vertegenwoordigen, also samen met de gemeentebesturen, “de mensen achter de dijken” in het lage en waterrijke Vlaanderen.

De vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen, de VVPW, vraagt Uw aandacht voor onze overwegingen bij het voorliggend beleidsconcept OS 2010, zoals geproduceerd door ProSes.

Het feit van de organisatie van deze hoorzitting, waarvoor onze dank en tevens onze dank voor de uitnodiging aan de VVPW om onze stem hierin te kunnen laten horen, wijst erop dat het Vlaamse Parlement zich zorgen maakt omtrent het water en het komende waterbeleid voor laag-Vlaanderen.

De “mensen achter de dijken”, alsmede hun lokale besturen, maken zich ook zorgen.

Wij maken ons niet alleen zorgen over de groter wordende dreiging van het water, wij maken ons ook zorgen omtrent het beleid-in-ontwikkeling voor dit water.

Het ganse decennium der voorbije negentiger jaren heeft hoogwaterpeilen en stormpeilen op de Schelde getoond die merkkelijk hoger waren dan de decennia voordien.

In het verslag van de informele bijeenkomst van de Europese Ministerraad van Milieu-Ministers op 18 juli 2004 te Maastricht lezen we dat er tussen 1998 en 2002 zich meer dan **honderd ernstige overstromingen** voordeden in toenmalig Europa met een gezamenlijk schadebedrag van 25 miljard EURO.

De laatste honderd jaar is, zo zeggen experts, de zeespiegel gerezen met een gemiddelde van 20 cm; voor de volgende honderd jaar wordt een gemiddelde zeespiegelstijging van 60 cm gemeenzaam aanvaard; het cijfer van 80 cm zeespiegel-stijging is ook al te lezen in studierapporten terzake.

Dat maakt ons, “mensen achter de dijken”, bang.

De ongerustheid terzake reflekteert zich politiek ook op Europees niveau. Pas een maand geleden, te weten op 14 oktober 2004, heeft ook de bevoegde Europese Raad van Milieu-Ministers zich hierover uitgesproken, in hun bijeenkomst te Luxemburg; en dit zowel over de probleemformulering, als over de aanpak voor een probleem-oplossing.

Uit de persnota terzake citeer ik het volgende :

“ the human activity contributes to the increase in the likelihood and adverse impacts of extreme flood events and the climate change will cause an increase of floods as well”

Ingevolge deze probleemonderkenning ziet de Europese Ministerraad een oplossing via :

“that development of river basin management plans under the Water Framework Directive and of flood risk management plans are elements of integrated river basin management; **the two processes should therefore use the mutual potential for synergies**”

De Westerschelde, Dames en Heren, is een trechter, en functioneert ook als een trechter.

Bij het gezamenlijk voorkomen van springtij (ofte : de regelmatige astronomische hoogwaterstand) en noordwesterstorm bieden zich in de Westerschelde alsook bij Antwerpen zéér hoge hoogwaterstanden aan.

Gezien de stijging van de zeespiegel zullen deze kritische hoogwaterstanden nog hoger en kritischer worden.

Dit hoge hoog-zeewater-peil in de Westerschelde bij Antwerpen wordt nu afgetopt door de verdere afvloeï van deze hoogwatergolf in het Vlaamse binnenland : in de Zeeschelde en in de benedenloop van de Schelde.

Het lage deel van binnen-Vlaanderen fungeert als “overloop” voor het hoge zeewater.

Een van de grote vragen die zich hier voor onze toekomst stelt is of het laaggelegen Vlaamse binnenland nog moet dienen als bergingskom voor dit hoge hoogtij-zeewater uit de Westerschelde.

Als we zien wat terzake ‘onlangs’ beleidsmatig gebeurde bij Rotterdam, de Europese zusterhaven van Antwerpen, rond deze problematiek, dan stemt dat tot nadenken.

De bouw van de Maasland-waterkering aan Rotterdam dateert van 1997 : in bestuurlijke termen is dit “pas van gisteren”.

In deze optie neigen wij, Vlaamse polderbesturen, ervoor te opteren om het “te hoge hoogtij-zeewater” **in** de

Westerschelde te houden en het voor de komende eeuw niet verder het lage Vlaamse binnenland in te sturen.

U begrijpt, we zijn hierin, gezien het voorliggend concept van beleid, helemaal niet gerust. We zijn bang.

We zijn bang dat de Vlaamse Regering wel het lage Vlaanderen zal blijven belasten met de functie van reservoir voor het **hoge zeewater**.

En U weet, Dames en Heren, dat de effecten daarvan tot **zeer ver** in het Vlaamse land ingrijpend “wegen” : op het land, zijn bewoners, zijn dorpen & steden, zijn industriëen en ambachten, en zijn landbouw.

Het maakt ons nerveus dat de politieke beslissing terzake nu bij quasi-spoed binnen slechts enkele weken, zowel binnen Vlaanderen als op internationaal niveau, zijn beslag moet krijgen.

De 26 Vlaamse Gemeentebesturen en 26 Vlaamse Polderbesturen hebben een inzage-periode en inspraak-periode gekregen van vier weken, met de mededeling dat het snel moet gaan want : dat binnen enkele weken de Ministeriele handtekeningen moeten worden gezet.

Ingenieur Claessens van ProSes wees er hier verleden week op dat het studie-bundel “een halve meter hoog is”. Onze polderbesturen moesten dus tijdens enkele weken zo’n complex ‘dossier’ proberen te behappen. Want wij waren en zijn , als ‘openbare’ waterbeheerders in het estuarium, geen deel van het ProSes-team, noch van de OAP (organisatie van adviserende partijen).

Er wordt voor ons zelfs geen plaatsje voorzien in het “troost-prijs-landschapspark” waarin 26 gemeentebesturen vrijblijvend onder elkaar mogen diskuteren over de lokatiekeuze voor de GOG’s of GGG’s.

De Nederlandse Waterschappen, onze zusterorganisaties, mochten wel participeren in het ontwikkelingsproces voor betreffend gedachtengoed.

Aan de strategische keuzes voor het waterbeheer in het estuarium mochten we, als terzake bevoegde publieke actoren, niet meedenken in de loop van het beleids-productie-proces terzake.

Deze werkwijze ‘a posteriori’ lijkt ons politiek onkuis.

Stel nu nog : dat politiek Vlaanderen vindt dat de politieke concepten van politieke participatie en politieke inspraak, dat de politieke cultuur : van subsidiariteit, van decentralisatie, van bestuurlijke samenspraak onder alle bevoegde bestuurlijke actoren hierin niet echt van tel zijn, dan nog moet ik U wijzen op het bestaan van de Europese Kaderrichtlijn WATER (KRW) van **23 oktober 2000**.

U weet dat het “memorandum van Vlissingen” omtrent de opmaak van de OS (Ontwikkelingsschets) - 2010 tussen de Vlaamse en Nederlandse Ministers Stevaert en Netelenbos dateert van **4 maart 2002**; dus ruime tijd na de invoege-treding van de Europese Kader-Richtlijn “Water” (KRW).

Ook de bevoegde Europese Ministerraad van enkele weken terug wijst erop dat de hoogwater-bestrijdings-planning zijn beslag moet krijgen op het internationale **beleidsbepalende niveau** (met name : het grensoverschrijdende stroomgebieds-district van de Schelde) dat daartoe, en in casu, opgericht werd door de Brusselse, Vlaamse, Waalse, Nederlandse en Franse Ministers : die op **4 december 2002** te Gent hun handtekening daarvoor gezet hebben onder de oprichtingsacte van en voor de Internationale Scheldecommissie.

Kunnen de Vlaamse en Nederlandse Ministers binnen enkele weken doen alsof de Europese Kaderrichtlijn WATER niet bestaat; kunnen ze doen alsof de ISC, de Internationale Schelde-Commissie, als **beleidsbepalend niveau** niet bestaat ?

De Ministers weten toch dat vandaag reeds het Europese proef-project “SCALDIT” loopt, dat nu vandaag voor dit “dan ganse” internationale stroomgebieds-district van de Schelde de voorbereidende analyses voor het betreffend internationaal beleidsplan voert. Tegen einde 2005 zijn de voorbereidende analyses van SCALDIT gereed, als basis voor verdere beleidsstelling.

Het SCALDIT-project is een uniek Europees **model-project**, dat aangestuurd wordt door alle vijf de betreffende politieke regio’s. En nu juist binnen dit Europees model-proefproject zou nu op “voorbarige wijze” definitief beleid vastgesteld worden voor slechts een onderdeel van het internationale stroomgebied.

Kunnen beide Ministers voorbijgaan aan het “Integraliteitsdenken voor het waterbeheer” dat enerzijds door genoemde Europese Richtlijn en anderzijds door het verleden jaar gestemde Vlaamse dekreet op het Integraal Waterbeheer als standaard is gesteld ?

De Vlaamse Regering moet terzake toch “het goede voorbeeld geven” ?

Ik kan niet goed begrijpen waarom Nederland ‘vandaag reeds’ expliciet vragende partij zou zijn voor de dringende politieke vastlegging a priori van de konkrete opties ivm de GOG’s voor binnen-Vlaanderen.

Het ‘politiek’ snel-snel proberen doen koppelen van het “dringende” en nu toch “geïsoleerde” verdiepingsdossier aan de strategische keuzes voor het Vlaamse binnenland en alzo slechts voor een deel van het internationale stroomgebiedsdistrikt is niet in overeenstemming met dit “integraliteitsdenken”.

Integraliteit betekent ook “water-systeem-integraliteit” of hydrogeografische integraliteit.

De Schelde is 350 Km lang. Het voorliggend planconcept gaat over circa 160 Km ervan.

Zij die vandaag stellen dat het stroomgebied van de Bovenschelde, dat ook instaat voor de waterafvoer uit Wallonië en Frankrijk naar de beneden-Schelde, beleidsmatig geen plek zou hebben binnen de voorliggende planvorming, zijn toch politiek niet goed bezig ?

Nochtans hoorden we Ingenieur STRUBBE verleden week ook spreken over het was-water uit Frankrijk dat de Beneden-Schelde belast.

Het voorliggende gedachtengoed lijkt derhalve te lijden aan prematuriteit, niet alleen beleidsproces-matig, doch tevens, ook mede gehoord aan ons voorgaande sprekers, inhoudelijk.

Ik heb hiervoor ook gehoord en ook gelezen dat de MKBA (maatschappelijke kosten-batenanalyse) nog “niet af” zou zijn.

Voorliggende OS-2010 heeft niet alleen zijn effecten op de Zeeschelde en in binnen-Vlaanderen.

Ook de Vlaamse en Zeeuws-Vlaamse gebieden ten zuiden van de Westerschelde wijzen in hun “inspraak- nota’s” naar aanleiding van voornoemd openbaar onderzoek op enige “onvolkomenheden” in deze beleidsstelling.

Zo wijzen de vier openbare Zeeuwse besturen (de gemeentebesturen van : Terneuzen, Aardenburg, Axel en het Waterschap Zeeuws-Vlaanderen) in hun gezamenlijke notitie van 14/10/2004 op : de mogelijks negatieve effecten van de verdieping van de vaargeul in de Westerschelde voor de lozing van het Vlaamse overtollig aflopend oppervlaktewater uit het Meetjesland.

De Meetjeslandse polderbesturen trokken dan even hun bestuurlijke wenkbrauwen op als ze in de Gazet Van Antwerpen van 15 oktober jl lazen :
“Zowel de Minister als de havendirekteur Bruyninckx onderstreepten dat de Schelde-uitdieping op zich ook geen enkel gevolg heeft voor het milieu of de veiligheid”.

Dit betreffende Meetjeslandse overtollig aflopend oppervlaktewater wordt via de BRAAKMAN-kreek, gelegen in het stroomgebied van het Waterschap Zeeuws-Vlaanderen, naar de Westerschelde afgevoerd.

De vier betreffende Meetjeslandse polderbesturen : Zwarte-Sluispolder, Isabellapolder, Generale Vrije Polders en Slependammpolder hebben de voorbije jaren, naar aanleiding van de regelmatige hoge hoogwaterstanden op de Westerschelde –en daarin gesteund door het Waterschap Zeeuws-Vlaanderen- de bevoegde Vlaamse Minister reeds enkele keren gewezen op : de noodzaak van bijkomende gemaal-kapaciteit in de Westerschelde-dijk ter hoogte van de Braakman-kreek aan Terneuzen.

De effecten van de zeespiegelrijzing, van de hogere frequentie westerstormen, van het gewijzigd piekaanbod van binnenwater, en van de nu voorziene verdieping van de vaargeul voor het Meetjeslandse gebied lijken nergens meegenomen in de beleidsstelling.

Een vage term als “verbetering van de waterhuishouding in de Braakman”, zoals terzake te lezen in de OS-2010 lijkt als een niet-volwaardig gemaakt huiswerk hieromtrent. De finaliteit ervan komt immers niet in beeld.

De VVPW dringt erop aan dat concreet & dringend werk gemaakt wordt van een internationale overeenkomst inzake de bouw van een Braakman-gemaal in de Westerscheldedijk aan Terneuzen ten behoeve van een verzekerde afvoer van het Vlaamse water uit genoemde regio ter bestrijding van wateroverlast; en dat deze overeenkomst met bijgaande werken ook voorzien wordt in de OS-2010.

Bijzonder eigenaardig komt ons voor dat deze ontwikkelingsschets en de actualisering van het Sigmaplan, die feitelijk eenzelfde materieel voorwerp hebben niet in hetzelfde “pakket-beleidsplanning” voorkomen.

Ik heb begrepen dat de beleidsstellende fase voor het geaktualiseerde Sigmaplan voor medio 2005 is voorzien.

Onze polderbesturen stellen zich de vraag waarom het ene los van het andere moet vastgesteld worden.

“What’s in a hurry” ?

We begrijpen dat de verdieping en verbreding van de vaargeul voortgang moet maken. Doch verleden week is hier expliciet gesteld dat deze verdieping geen relevante relatie-ten-gronde heeft met de veiligheids-problematiek voor binnen-Vlaanderen, en geen significante negatieve ekologische gevolgen heeft **op zich**.

Professor Patrick MEIRE stelde : “er zijn geen significante effecten van de verdieping op de bestaande ekologische processen”.

Professor Eric Van Hooydonck vervolledigde door te verklaren : “natuurkompensaties zijn niet aan de orde” en vervolgde: “ de verdieping op zich levert in verband met de VHR (Vogel-habitat richtlijn) geen problemen op”.

Ingenieur STRUBBE bevestigde in zijn exposé voordien dat “de drie functies (in casu) los van elkaar kunnen ontwikkelen”

U begrijpt dat we de haast niet begrijpen om aan deze verdiepingsoptie zo’n belangrijke strategische keuzen voor binnen-Vlaanderen en voor de rest van het **internationale** Schelde-stroomgebied te koppelen.

Waarom mogen onze Vlaamse decentrale openbare besturen en de betreffende Vlaamse bevolking niet verder ernstig meepraten, in een “meer normaal” tijdsbestek, over deze strategische keuzes voor binnen-Vlaanderen en voor de rest van het internationale bovenstroomse Schelde-stroomgebieds-distrikt.

Kan zo’n werkwijze vandaag nog ?

Als prematuur beschouwen onze polderbesturen ook de optie dat er bijkomende watergebonden natuurgebieden in de vorm van GGG’s in binnen-Vlaanderen worden aangelegd op een moment dat de kwaliteit van het Scheldewater daartoe nog helemaal niet geschikt is. De slib-problematiek is bekend. Waar lezen we de concrete beleidsopties terzake. Dit aspect van de problematiek lijkt ons tot nu toe onvolwaardig behandeld.

De polderbesturen pleiten ervoor dat ook in de ontwikkelingsschets omtrent dit aspect concrete afspraken onder de Ministers worden gemaakt. Deze

kwaliteitsproblematiek is immers “echt grensoverschrijdend”. De kwaliteitsproblematiek op de oppervlakte-waterlopenstelsels was vooral de aanleiding voor de Europese autoriteiten om de Kaderrichtlijn WATER in december 2000 vast te stellen. De claim “**Geen bezoedeld water afkomstig van bezoedeld slib op propere grond**” vanuit onze polder-bestuursmiddens lijkt hierbij toch niet zo bestuurlijk irrelevant ?

Omtrent het productie-proces voor de strategische keuzes trek ik graag Uw aandacht op de gehanteerde rationaliteit.

Het “maatgevend veiligheids-denken” in termen van maatgevende extreme hoogwaterstanden is nu in Vlaanderen vervangen door het “risico-analyse-denken”.

Het risico-analyse-denken is een bijzonder grote toegevoegde waarde voor de appreciaties van de mogelijke maatregelen.

Toch zie ik dat belanghebbende burgers en bestuurders en ook onze kollega’s-waterbeheerders uit Nederland bij hun finale appreciatie van de maatregelen toetsen aan een gekwantificeerde maatgevende hoogwater-veiligheidsnorm.

Mensen zien “zekerheid” graag gekwantificeerd.

Men mag het burgers en bestuurders ook niet kwalijk nemen dat ze twijfelen aan het gewicht dat aan bepaalde parameters wordt gegeven in een maatschappelijke kosten-baten-analyse.

Ik denk daarbij aan hetgeen het geachte lid Robert Voorhamme hier verleden week ter sprake bracht.

Op blz 5 van de MKBA (Maatschappelijke Kosten-Baten Analyse) zien we in figuur 1 (alsook in figuur 71 op blz 106) de totale netto geactualiseerde baten van de vijf onderkende instrumenten: GOG, GGG, Dijkverzwaringen, Stormvloedkering en de Overschelde.

Om bijvoorbeeld de netto geactualiseerde baten tot 2100 van de stormvloedkering te vergelijken met de aanleg van 1800 hectaren GGG’s (U weet: het worden **3.250 Ha** GGG’s & GOG’s) wordt uitgegaan van een waardering van de waarde-evolutie van de 1.800 Ha in te nemen gronden.

Er werd ons voorgerekend dat de berekeningen uitgaan van een waardestijging van 11 Euro per vierkante meter waarde-stijging op 95 jaar; zijnde een waarde-evolutie van nog geen vijf frank per vierkante meter per jaar. Als de waardestijging van de landbouwgronden van de laatste tien jaar en/of de laatste

95 jaar ge-extrapoleerd zouden worden naar het jaar 2100 voor 3.250 Ha : dan komen de netto geactualiseerde baten van de stormvloedkering vermoedelijk veel keren hoger uit dan de baten van de aanleg van GGG's en/of GOG's. Het geeft dus een eerste indruk dat zowel de veiligheidsbaten als de nettobaten van de stormvloedkering hoger zijn dan deze van de aanleg van bijkomende dijkversterkingen en de aanleg van GGG's of GOG's.

Mijnheer de Voorzitter, ik vraag hierbij aan de Minister om deze oefening voor U en voor ons eens te maken, want het antwoord van verleden week vanwege Ingenieur Claessens op deze voornoemde vraagstelling deed onze twijfels terzake nog vergroten.

Dames en Heren,

Voor de Maaslandkering uit 1997 te Rotterdam is een veiligheidsnorm van 1/10.000 gehanteerd.

Een stormvloedkering te Oosterweel geeft een veiligheidsnorm voor een ganse eeuw voor gans binnen-Vlaanderen van 1/10.000.

Als straks (einde 2008) de realisatie af is van aanleg van de dertien gekontroleerde overstromingsgebieden, over een gezamenlijke oppervlakte van 1.200 Ha, zoals was voorzien in het Sigmaplan anno februari 1977, dan verhoogt het huidig veiligheidsrisico in binnen-vlaanderen van 1/70 vandaag tot 1/350; zo lezen wij.

Gezien echter de stijging van de zeespiegel wordt dit veiligheids-risico op 45 jaar tijd teruggebracht tot 1/72, zijnde hetzelfde overstromingsrisico als vandaag; zo lezen wij.

Ik lees in de MKBA (Maatschappelijke Kosten & Batenanalyse) op blz 106 ook dat de voorziene investeringen voor dijkverhoging en voor de aanleg van GGG's & GOG's ons een **veiligheids-score oplevert van 1/2500.**

De aanleg van één hectare overstromingsgebied kost, zo stelde Ingenieur Claessens verleden week : 300.000 € per hektare.

Voor 3.250 Ha bedraagt dit : **975 miljoen Euro** ofte 39,4 miljard oude francs

Ik lees in dezelfde tabel dat de aanleg van een stormvloedkering maximaal **600 miljoen Euro** kost ofte 24 miljard oude francs; een stormvloedkering geeft een veiligheidsscore van 1/10.000 en dit **voor een ganse navolgende eeuw.**

Toelichting door Dijkgraaf Eduard Muysoms, Dijkgraaf van de Polder van Willebroek, op 18/11/2004 voor de gemengde commissie Leefmilieu en Openbare Werken van het Vlaamse Parlement, namens de VVPW – Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen; adres: Wouter Lefevbreplein, 1 2830 Blaasveld- Willebroek Tel : 03 886 70 33; GSM: 0497 302 932; email : eduard.muysoms@edpnet.be

Als de Vlaamse Regering binnen dit voornoemde budget van 975 miljoen Euro een stormvloedkering bouwt, dan zijn er nog meer dan 375 miljoen euro (15 miljard oude francs) beschikbaar voor natuurprojecten ; er is zodoende nog geld over voor de aanleg van **1.250 Ha** zout natuurgebied, gerekend aan genoemde kostprijs van 300.000 € per hectare. U weet 1250 Ha is “twee keer zoveel” als het overstromingsbied van KBR (Kruibeke, Basel, Rupelmonde)

Met dit geld kunnen echter vermoedelijk meer oppervlakte aan natuurgebieden worden aangelegd, omdat bij de aanleg van een stormvloedkering de kostprijs voor de dijken rond deze GOG's in de Zeeschelde vermoedelijk lager zal zijn.

Is dat dan ook geen win-win-situatie ? Bij deze formule immers verhoogt het veiligheidsrisico met een factor 4 van 1/2.500 naar 1/10.000 en dit voor een ganse eeuw; zijnde het originele ambitie-niveau van het SIGMA-plan van 25 jaar geleden.

Dames en Heren, en ik hoor U nu ook denken : “..en is dat dan voldoende voor de natuur ?”

In de voorstellen van besluiten las ik op blz 22 dat ten behoeve van de berging van de boven-afvoeren, het zogenaamde Was-water, er nog een aanzienlijk aantal hectaren GOG nodig zijn; er wordt een maximaal-getal van nog eens **4.500 Ha** genoemd. Deze getallen zijn hier verleden week ook gememoreerd.

De “denk-oefeningen” terzake moeten echter gemaakt worden met inachtneming van een integrale beleids-aanpak van/voor dit ‘bovenwater’ over het ganse internationale stroomgebied van de Schelde, dus ook tesamen met Wallonië en Frankrijk. Immers één van de uitgangspunten van het hiervoor genoemde Europese initiatief tot het grensoverschrijdend hoogwater-bestrijdings-beleid is de “solidariteit” onder de verschillende landen.

Zo-denkend : moeten ook Wallonië en Frankrijk een deel van de last tot de aanleg van bergingsruimte voor hoog-was-water-aanbod op zich nemen.

De aanleg van deze laatstgenoemde GOG's moet in het tijdspad gekoppeld worden aan een programma voor de “bestrijding van het vuile water en het vuile slib” op betreffend stroomgebied van de Schelde in een integrale gebieds-aanpak met de bevoegde bestuurlijke actoren uit Brussel, Vlaanderen, Wallonie en Frankrijk.

Mijnheer de Voorzitter,

Toelichting door Dijkgraaf Eduard Muysoms, Dijkgraaf van de Polder van Willebroek, op 18/11/2004 voor de gemengde commissie Leefmilieu en Openbare Werken van het Vlaamse Parlement, namens de VVPW – Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen; adres: Wouter Lefevbreplein, 1 2830 Blaasveld- Willebroek Tel : 03 886 70 33; GSM: 0497 302 932; email : eduard.muysoms@edpnet.be

Ik zou graag eens de simulatie zien van het risico-analyse-model waarbij als parameters ingevoerd worden :

- de bouw van een stormvloedkering te Oosterweel
- de aanleg van ook bergings-capaciteit stroomopwaarts de boven-Schelde in o.m. Wallonie en Frankrijk

Graag zou ik dan aflezen :

- welke de overstromingskansen voor binnen-vlaanderen dan zijn bij piekaanbod van waswater
- welke oppervlaktes aan zoute en zoete GOG's in binnen-Vlaanderen ter bestrijding van deze overstromingskansen daartoe dan vereist zijn
- en in welke mate: (te concerteren) ekologisch-functionele doelstellingen voor het Scheldebekken daarbij dan ingevuld zijn

Kortom, Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,

- het geeft de indruk dat het integraliteitsconcept bij de voorliggende planning een beetje wordt misbruikt
- de finaliteiten in veiligheids-risico-termen zijn niet eenduidig
- aangegeven methoden en konklusies wekken twijfels op
- aangegeven maatregelen lijken prematuur
- de afwijzing van de stormvloedkering lijkt niet volwaardig gemotiveerd

het huiswerk is niet af.

Meester Pol POST zei hier verleden week :

“er is een potentiële spanning tussen snelheid en zorgvuldigheid”.

“Derhalve, Mijnheer de Voorzitter, een ontkoppeling van (1) het dossier voor de verdieping en verbreding van de vaargeul van de Westerschelde van (2) de door ProSes daarbij-gepresenteerde strategische planning voor de Zeeschelde, (en de daarbij niet-meegenomen Bovenschelde, en hun bijrivieren), dringt zich in de huidige politieke omstandigheden op ..en is geen vloek tegen het verder

Toelichting door Dijkgraaf Eduard Muysoms, Dijkgraaf van de Polder van Willebroek, op 18/11/2004 voor de gemengde commissie Leefmilieu en Openbare Werken van het Vlaamse Parlement, namens de VVPW – Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen; adres: Wouter Lefevbreplein, 1 2830 Blaasveld- Willebroek Tel : 03 886 70 33; GSM: 0497 302 932; email : eduard.muysoms@edpnet.be

‘integraliteitsdenken’ omtrent het toekomstig waterbeheer voor het internationale stroomgebieds-distrikt voor de Schelde; integendeel.

Een verder echt integrale aanpak-op-moderne-leest vanaf Vlissingen tot St. Quentin (en verder) is dan pas mogelijk : waarbij internationale stroomgebieds-districtplanning en hoog-water-bestrijdingsplanning samen in één planfiguur geproduceerd worden, zoals door de Europese Ministerraad van omzeggens vier weken geleden is aangegeven.

Dames en Heren, Minister Kris Peeters is afkomstig van Ruisbroek; we hebben vertrouwen in zijn bezorgdheid voor “de mensen achter de dijken”.

Ik dank U.

Dijkgraaf

Eduard Muysoms

Bijlagen :

1. ProSes-Notitie dd 14/10/2004 vanwege de Zeeuwse besturen : gemeentebestuur Terneuzen, gemeentebestuur Axel, Gemeentebestuur Aardenburg en het Waterschap Zeeuws-Vlaanderen
2. ProSes-Notitie dd 14/10/2004 vanwege het Zeeuwse Waterschap Zeeuwse Eilanden
3. ProSes- Inspraaknota dd 14/10/2004 vanwege de VVPW, Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen
4. ProSes-Inspraaknota vanwege het Meetjeslandse polderbestuur Zwarte-Sluispolder
5. Press Release Europese Ministerraad nr 12908/04 dd 14/10/2004 (p 1-9)